

Ejeren forlanger det.“ Ogsaa ifølge Lovforslagets tidligere Affattelse kunde man tilkalde sagkyndig Medhjælp ved Vurdering af Skovejendomme, men her er der altsaa fastsat en Bestemmelse med Hensyn til Arealets Størrelse. Jeg skal endnu nævne en Ændring, som er tilføjet § 10, 3die Stykke, og som gaar ud paa at mildne Lovforslagets Bestemmelser med Hensyn til Bødeansvar over for Meddelelse af urigtige Oplysninger om vedkommendes Skatteforhold. Lovforslaget bestemte, at i saa Tilfælde straffes Ejeren med Bøder ikke under 100 Kr., der ikendes af Vurderingsraadet under Appel til Over-Skyldraadet. Her er nu tilføjet, at der kun kan idømmes saadanne Bøder, naar den urigtige Meddelelse om vedkommendes Skatteforhold er forsætlig. Det er altsaa en noget mildnet Form i Forhold til den Form, hvori Bestemmelsen tidligere forelaa. I § 13, 4de Stykke er der foretaget en Ændring, som gaar ud paa, at Kommunerne skulle betale Halvdelen af Vurderingsomkostningerne ved Ejendomsskyldens Fastsettelse. Det er vistnok en meget fornuftig Ændring, da Kommunerne jo faa Fordel af Vurderingerne, idet disse ogsaa komme til at gælde for Ansættelsen af den kommunale Ejendomsskyld. Denne Ændring synes at være saa meget rimeligere, som Virkningen sikkert ogsaa vil blive den, at Vurderingerne i det hele taget blive udførte mere økonomisk, naar Kommunalbestyrelsen faar Indseende med og Lejlighed til at øve Kritik over for Vurderingsomkostningerne.

Dernæst skal jeg omtale det næste Lovforslag: Forslag til Lov om Ændringer i og Tillæg til de nugældende Regler for den kommunale Beskatning samt om Stats-tilskud til Kommunerne. I § 1 er der tilføjet et nyt Stykke, som gaar ud paa, at hvis nogen har midlertidigt Ophold i en Kommune, og dette Ophold har været forbundet med Udøvelse af Næringsdrift med Værksted, Udsalgssted eller Forretningslokale, er enhver Kommune, i hvilken nogen har haft saadant Ophold, berettiget til at beskatte ham i Forhold til dette Opholds Varighed, uanset at denne er under 3 Maaned, naar den dog ikke er under en Maaned. Det er en lille Bestemmelse, som taler for sig selv, og som maa anses for en Forbedring. En lille Ændring i § 6 skal jeg forbigaa, da den ikke indeholder nogen Realitet.

Jeg kommer dernæst til at omtale nogle Ændringer, som ere tilføjede § 7. Denne Paragraf omhandler de kommunale

Skatteregler, som de kunne fastsættes gennem de Vedtægter, som Paragraffen bestemmer, at Kommunerne kunne benytte for Skatteansættelserne i Kommunerne. Det vil erindres, at der i denne Paragraf findes en stigende og en faldende Skala. Denne Skala er bleven forandret oppe i det andet Ting og ikke til det bedre. Lovforslaget bestemte, at det i Vedtægterne kunde fastsættes, at Skatteindtægten kunde udfindes ved til Indkomsten at lægge indtil 65 pCt., hvis den flyder af Kapital, og indtil 30 pCt., for saa vidt den flyder af fast Ejendom. Det er forandret i Forslaget til henholdsvis 50 pCt. og 35 pCt. Der kunde lægges 20 pCt. til, for saa vidt Indtægten stammer fra Pension, Livrente, Klosterhævning eller lignende. Det er forandret til 25 pCt. Det vil altsaa ses, at der her er foretaget en lille Indsnævring af den Skala, det staar i Kommunalbestyrelsernes Magt at fastsætte — en Indsnævring, som ikke er nogen Fordel for Lovforslaget, men som jeg ikke ser er af en saadan Betydning, at den skulde være nogen Sten paa Lovforslagets fremtidige Vej.

I den sidste Del af Paragraffens andet Stykke, der omhandler de Beløb, Kommunalbestyrelserne kunne nedsætte efter frit Skøn — altsaa Beløb, som de kunne ansætte uden Hensyn til nogen Skala, aldeles efter Skøn, dog saaledes, at vedkommende ikke slipper helt fri for Skat — har man forhøjet dette Beløb fra 600 Kr. for Landet til 800 Kr., og for Købstæder og Handelspladser fra 800 Kr. til 1,000 Kr. For dette Beløbs Vedkommende staar det altsaa Kommunalbestyrelserne frit at nedsætte Skatten som de ville — kun at vedkommende under Hensyn til Valgretsforholdene ikke slipper helt for at betale Skat. Denne Bestemmelse er efter min Mening en meget stor Forbedring af Paragraffen, og jeg hilser derfor denne Ændring med megen Glæde.

Jeg kommer saa til § 21, der fremtræder som en ny Paragraf. Paragraffen indeholder Bestemmelserne om den kommunale Ejendomsskyld for Kjøbenhavns og Købstædernes Vedkommende. Man har oppe i det andet Ting fundet det nødvendigt at omforme Bestemmelserne om den kommunale Ejendomsskyld for Kjøbenhavn og Købstæderne, uden at jeg dog kan erkende, at det i Virkeligheden har været nødvendigt. Forandringen indeholder blandt andet den Realitet, at man har sat Overgangstiden noget ned, nemlig fra 35 til 25 Aar — altsaa ikke har givet